

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci povolenej reštrukturalizácie dlžníka: **V., a. s.**, so sídlom S., B., IČO: X., zapísaného v Obchodnom registri Okresného súdu B., oddiel Sa, vložka č. X, správcom ktorého je B., k. s., so sídlom N., B., IČO: X., **o návrhu na potvrdenie reštrukturalizačného plánu**, takto

r o z h o d o l :

Predsedička senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Blažena Hirnerová **n i e j e v y l ú č e n á** z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2CoKr 74/2010.

O d ô v o d n e n i e :

Predsedička Krajského súdu v Bratislave dňa 18.11.2010 predložila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky spis Krajského súdu v Bratislave, spisovej značky 2CoKr 74/2010, na rozhodnutie podľa § 15 ods. 1 veta štvrtá O.s.p. v spojení s § 16 ods. 1 O.s.p. Svoj postup odôvodnila tým, že predsedníčka senátu 2CoKr tamojšieho súdu JUDr. Blažena Hirnerová jej oznámila skutočnosti, pre ktoré by mohla byť vylúčená z prejednávania veci, týkajúcej sa reštrukturalizácie dlžníka V., a.s. Takou skutočnosťou má byť zhoda priezvisk zákonnej sudkyne a konateľov tzv. preberajúcej osoby - spoločnosti V., s.r.o. Ing. F.H. a Ing. J.H., ktorí sú zároveň aj konateľmi jedného zo spoločníkov preberajúcej osoby a súčasne veriteľ a

v reštrukturalizácii

- spoločnosti Z., s.r.o. Hoci sa JUDr. Blažena Hirnerová osobne necíti byť vo veci zaujatá a uvedené fyzické osoby nie sú jej príbuznými v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka, a to ani v rámci širších príbuzenských vzťahov, predsa však zhoda priezvisk môže podľa jej názoru vzbudzovať pochybnosti o jej nezaujatosti. Predsedníčka Krajského súdu v Bratislave sa s uvedeným názorom nestotožnila, podľa nej nie je dôvod pochybovať o nezaujatosti sudkyne Hirnerovej. Náhodná zhoda priezvisk s osobami zúčastnenými na konaní nie je dôvodom na vylúčenie sudkyne z prejednávania veci, a to pre absenciu akéhokoľvek pomeru k veci alebo k účastníkom konania.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p., sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Podľa § 15 ods. 1 O.s.p., ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Predseda súdu môže prideliť vec inému sudcovi, ak s tým sudca o ktorého vylúčenie ide, súhlasí; pridelenie zabezpečí podľa osobitného predpisu. Ak ide o vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 a predseda súdu je toho názoru, že nie je dôvod pochybovať o nezaujatosti sudcu, predloží vec na rozhodnutie súdu uvedenému v § 16 ods. 1. Na opakované oznámenia tých istých skutočností súd neprihliadne, ak už o nich nadriadený súd rozhodol; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Podľa čl. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch, alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Bratislave (§ 16 ods. 1 O.s.p.) vec preskúmal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že skutočnosti uvádzané v oznámení sudkyne JUDr. Blaženy Hirnerovej zo dňa 15.11.2010, ktoré adresovala predsedníčke Krajského súdu v Bratislave, neodôvodňujú vylúčenie menovanej sudkyne z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, t. j. odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č. k. 3R 1/2009-412 zo dňa 21.09.2010, ktorým sa zamietol reštrukturalizačný plán dlžníka V., a.s. Sudkyňa uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatou, Ing. F.H. ani Ing. J.H. nie sú jej príbuznými, nemá s nimi žiadne osobné kontakty a ide iba o náhodnú zhodu priezvisk.

Jej oznámenie je motivované výhradne snahou vylúčiť čo i len zdanie svojej zaujatosti, a to v zmysle ustálenej judikatúry ESD a ESLP.

Článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorého obsahom je právo každého na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom je jedným z najčastejšie interpretovaných v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP). Závery, ku ktorým ESLP dospel, pokiaľ ide o výklad pojmu „nezávislý a nestranný súd“, sú často citované tak v rámci rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj všeobecných súdov. Vyplýva z nich, že nestrannosť sudcu je potrebné skúmať z dvoch uhlov pohľadu, subjektívneho a objektívneho. Znamená to, že je potrebné zistiť nielen osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad (subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu), ale aj objektívne hľadisko, t. j. či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu o opaku. ESLP zdôrazňuje, že sa nemožno uspokojiť len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti, ale je potrebné skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska. Platí tu tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Spravodlivosť musí byť nielen vykonávaná, ale musí sa aj javiť, že má byť vykonávaná (*Justice must not only be done; it must also be seen to be done*). Objektívny prístup teda spočíva v otázke, či nezávisle od osobného správania sudcu určité overiteľné skutočnosti neumožňujú pochybovať o jeho nestrannosti. V tomto smere i zdanie môže byť dôležité. Mal by preto byť vylúčený každý sudca, u ktorého sa možno oprávnene obávať, že mu chýba nestrannosť. Ide o dôveru, ktorú musia mať súdy v demokratickej spoločnosti. Judikatúra ESLP však zároveň vyžaduje, aby obava z nedostatku nestrannosti sa zakladala na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných okolnostiach. Objektívnu nestrannosť teda nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 14 ods. 1 ako okolnosti právne významné z hľadiska vylúčenia sudcu upravuje pomer sudcu k prejednávanej veci, k účastníkom konania alebo k zástupcom účastníkov konania. Pomer k veci môže vplývať predovšetkým z priameho právneho záujmu sudcu na prejednávanej veci (napr. ak by sudca splňal podmienky vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 1 O.s.p). Pomerom sudcu k veci môže byť aj skutočnosť, že získal informácie o veci inak než dokazovaním a vnímaním všetkého,

čo vyšlo za konania najavo (napr. bol svedkom udalosti, ktorá sa stala predmetom dokazovania alebo bol s vecou oboznámený niektorým z účastníkov ešte pred začatím konania). Pomer sudcu k účastníkom konania alebo ich zástupcom môže byť založený príbuzenským alebo jemu podobným vzťahom, ktorému možno postaviť narovne aj vzťah priateľský alebo zjavne nepriateľský. K vylúčeniu sudcu z prejednávania a rozhodovania veci však môže dôjsť iba vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu k danej veci, účastníkom alebo ich zástupcom je takej povahy a intenzity, že aj napriek zákonom stanoveným povinnostiam sudca nebude môcť alebo nebude schopný nezávisle a nestranne rozhodovať.

V danom prípade iba náhodná zhoda priezvisk zákonnej sudkyne a štatutárnych zástupcov účastníka reštrukturalizácie, resp. obchodnej spoločnosti, ktorá má podľa reštrukturalizačného plánu odkúpiť podnik dlžníka, nie je objektívne spôsobilá vyvolať pochybnosti o nezáujatosti sudkyne. Najvyšší súd SR sa stotožnil s názorom predsedníčky Krajského súdu v Bratislave o neexistencii pomeru sudkyne Hirnerovej k veci, k účastníkom konania alebo ich zástupcom. Keďže JUDr. Blažena Hirnerová sa subjektívne necíti byť zaujatou a súd nezistil ani žiadne okolnosti, ktoré by objektívne vzbudzovali pochybnosti o jej zaujatosti, rozhodol o nevyhlúčení menovanej sudkyne z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 14. decembra 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová